

for Danmark og Island . . . , ordnes ved Overenskomster mellem de i de to Stater dertil berettigede Myndigheder“.

§§ 13 og 14 indeholder Bestemmelser, der, som jeg tidligere har berørt, bringer en endelig Opgørelse af det finansielle Mellemværende mellem de to Lande. Ifølge Kommissionsudkastets § 7 skulde den danske Statskasse betale 1½ Mill. Kr. til den islandske Landskasse, mod at det aarlige Bidrag paa 60 000 Kr. bortfalddt. Forbundsforlaget foreslaar i sin § 13, at baade Udgiften til Islands Ministeriums Kontor i København og de islandske studerendes særlige Beneficiær ved Universitetet saavel som de 60 000 Kr. bortfalder. Derefter udreder den danske Statskasse til Udligning af det hele Mellemværende 2 Mill. Kr., for hvilke der oprettes to lige store Fonds, der skal tjene til „Styrkelse af den aandelige Forbindelse mellem Danmark og Island, til Fremme af islandsk Forskning og Videnskab og til Støtte af islandske studerende. Den ene af disse Fonds henlægges til Universitetet i Reykjavik, den anden til Universitetet i København“. Derimod bliver der herefter fra Danmarks Side intet at udrede til Islands Landskasse, og der gøres endelig Ende paa den gamle Strid om det finansielle Mellemværende, idet man fra islandsk Side erkender, „at ethvert i sin Oprindelse omstridt finansielt Mellemværende mellem Island og Danmark“ herved er bragt til Ophør.

§ 15 foreskriver: „Hvert Land bestemmer, paa hvilken Maade dets egne og dets Borgeres Interesser nærmere bliver at varetage i det andet Land“. Dette er en Bestemmelse, ved hvilken vi opnaar en Sidestilling med Islændingene, som er meget ønskelig paa et Punkt, hvor vi ved Ordningen af 1903 havde mistet den. Det islandske Ministerium har et Kontor i København med Lokale i den danske Administrationsbygning, men den danske Regering har ikke noget som helst Organ paa Island. I det islandske Regeringskontor sidder der en under den islandske Minister sorterende Kontorchef med sit Personale og virker administrativt til Tjeneste for Islands Minister; men vi Danske har ikke noget Kontor for islandske Regeringssager, ikke noget i Reykjavik og ikke noget i København. Nu bliver dette Forhold altsaa anderledes,

idet vi nu kan blive ganske ligestillede med Islændingene ved at faa en Repræsentation paa Island. I Bemærkningerne til § 15 udtales: „Det er nødvendigt, at hvert af Landene er repræsenteret i det andet ved et Organ, der — i Lighed med det islandske Ministeriums allerede bestaaende Kontor i København — har til Opgave at sikre Samarbejdet mellem Regeringerne og at varetage de egne Borgeres Interesser. Det stilles Landene frit for at bestemme, hvilken Form det maatte ønske at give denne sin Repræsentation“. Den sandsynlige Følge af denne Bestemmelses Vedtagelse maa antages at blive Oprettelsen af et dansk Regeringskontor paa Island, hvis særlige Opgave vil blive at varetage danske Interesser i Island.

§ 16 bringer en ny og efter min Mening særdeles udmærket Bestemmelse i Forslag. Paragraffen lyder saaledes: „Der oprettes et raadgivende dansk-islandsk Nævn paa mindst 6 Medlemmer, hvoraf Halvdelen vælges af Danmarks Rigsdag og Halvdelen af Islands Alting.“

Ethvert Lovforslag vedrørende den nærmere Udførelse af de i nærværende Forbundslov omhandlede Anliggender samt Lovforslag angaaende den ene Stats særlige Anliggender, der tillige har Betydning for den anden Stat og dens Borgeres Stilling og Rettigheder, skal, naar ikke Forholdene gør det særlig vanskeligt, af det paagældende Ministerium forelægges Nævnet til Betænkning, forinden det fremsættes for Rigsdagen og Altinget. Det paahviler Nævnet at gøre Indstilling til Ændring af saadanne Bestemmelser i Forslaget, som formenes at være til Skade for den ene Stats eller dens Borgeres Interesser.

Nævnet har fremdeles den Opgave, være sig efter Opfordring fra Regeringerne eller af egen Tilskyndelse, at tage Skridt til Udarbejdelse af Forslag, der tilstræber Samvirken mellem Staterne og Ensartethed i deres Lovgivninger samt at bidrage til Samarbejde for Tilvejebringelse af fælles nordisk Lovgivning.

De nærmere Bestemmelser om Nævnets Ordning og Virksomhed fastsættes af Kongen efter Indstilling af begge Landes Regeringer.“

Der er tidligere gjort opmærksom paa,